

Dünya Bir Tiyatro

– Meryem Keskin · 26 Mart 2025

Biliyorum yorgunsun.
Dinlenmek istiyor göz kapakların.
Ahların var yüreğinde biriktirdiğin.
Duaların var, sabahın seherinde,
Avuç içlerine serpiştirdiğin!

Gözünün içine baka baka,
Söylenen yalanlar var mesela.
Kalbinin haykırdığı, ama dilinin,
Telaffuz etmediği sözler var!

Dünya bir tiyatro sahnesi.
İnsanlar birer oyuncu.
Yeri geldiğinde,
Rolünü en iyi şekilde oynamayı bilmelisin!

O sahnede oynadığın, baş rolde olacak,
Figüranlık yaptığın zamanlarında.
Gözyaşlarına boğulduğun anlarda,

Güleceksin belki!

Ama ağlamayı da bileceksin,
Katıla katıla güldüğün anlarda!

Bazen yönetmen olacaksın,
Bazen de senarist.
Şaşalı ve görkemli dekorların da olacak.
Yoksulluğun dibine vurduğun anlarında!

Yeri geldiğinde kibar ve naif olacaksın.
Ama hakedene, ağız dolusu küfretmeyide,
Bileceksin!

Hakkını vererek oynadığın,
Rollerinde olacak.
Beceremeyip sahne arkasına atıldığın,
Anlarında.
Sen görmezden gelerek, bir sonraki,
Sahneye hazırlayacaksın kendini!

Yeri gelecek sahne ışıkları kör edecek,
Gözlerini, hatalar yapacaksın.
Dönüşü olmayan hatalar.
Ama alkışlarla seni göklere çıkaranlarda,
Olacak!

Bazen rol arkadaşını seveceksin,
Canını verecek kadar.
Bazen de nefret edeceksin,
Canını almak isteyecek kadar!

Mutlu anlarında olacak tabiki,
Hiç bitmesin dediğin anlarında.
Oynamayı çok istediğin rollerin olacak.
Pes ettiğin anlarında!

Bazen seçimin ihya edecek seni,
Dünyada cenneti sunacak kadar.

Bazen de cehennemi yaşatacak,
Ölümü diletecek kadar!

Sen , sana biçilen rolü oynayacaksın.
Senaryo da neler yazdığını bilmeden.
Ve işte son sahne.
Bütün oynadığın sahneler,
Geçecek gözlerinden teker teker!

İyikilerinde olacak.
Seni bedbah eden pişmanlıklarında.
Şanslı isen başrol arkadaşın tutacak elini,
Başucundan ayrılmadan!

Oyun bitti.
Perde kapanıyor.
Tiyatro perdesinden,
Sızan o son ışık gitdikçe azalıyor.
Huzur veren bir sessizlik.
Sonrası karanlık.
Film bitti.
SON!

.....Meryem Keskin....
.....18.11.2016.....